

Bemærkninger til lovforslaget

Forslagsstillerne ønsker at straffe udbredelse og besiddelse af børnepornografisk materiale betydelig hårdere, end loven i dag giver mulighed for. Væksten inden for elektroniske kommunikationsmidler, f.eks. Internettet, har muliggjort en betydelig udbredelse af børnepornografi.

Børnepornografi og overgreb på børn generelt er blandt de mest modbydelige forbrydelser, man kan tænke sig. Der må gøres en betydelig indsats for at oplyse om og forebygge mod udbredelse af børneporno, og straffen for overtrædelse må være væsentlig hårdere end i dag.

Forslagsstillerne ønsker med lovforslaget at sende et kraftigt signal om, at udbredelse af børneporno ikke tolereres.

Den nuværende lave strafferamme giver heller ikke politiet mulighed for at gribe ind i meddelelseshemmeligheden i børnepornosager, hvilket hindrer eller i bedste fald forsinker vigtig efterforskning.

Det er tvivlsomt, om der i 1994 ved udformningen af § 235, stk. 2, i straffeloven om besiddelse af børnepornografisk materiale blev taget højde for den hurtige udvikling og udbredelse af Internettet, herunder det store antal børnepornobilleder, der kan rundsendes via Nettet. I en sag om en 40-årig familiefar fra Hvidovre, der formentlig står bag en international børnepornoring på Internettet og overgreb på sin 7-årige datter, er der tale om op mod 20.000 børnepornofotos. Det er sikkert langt flere billeder, end man gjorde sig tanker om ved udformningen af straffelovens § 235, stk. 2.

Det må stå klart for enhver, at både fremstilling og besiddelse af børneporno er en afskyelig forbrydelse. Forslagsstillerne er af den opfattelse, at samfundet i dag ikke straffer denne type forbrydelse hårdt nok.

Forslaget søger at bringe kriminaliseringen inden for børnepornoområdet på linje med den retsbevidsthed, som efter forlagsstillerens vurdering hersker blandt store dele af befolkningen.

Hvis ikke Folketinget vedtager højere straf for den slags kriminalitet, kan der opstå demonstrationer og tilstande som i Belgien i 1996.

I 1996 var det helt tydeligt, at der var tilstande i Belgien, som var helt anderledes, end de plejede at være på de kanter. Der var fotos i bilernes bagruder, der blev holdt store debatmøder og demonstrationer, og der blev samlet underskrifter ind som aldrig tidligere set. Baggrunden var en prøveløsladt pædofil mands sexmisbrug og kidnapning af adskillige små børn. Den belgiske befolknings store engagement på daværende tidspunkt i den sag skyldtes bl.a., at straffene for sexmisbrug af børn var alt for lave. Budskabet lød på det tidspunkt i Belgien på løbesedler og bannere: »Aldrig igen«, og alle vidste, hvad det drejede sig om.

På samme måde er der et misforhold mellem den danske lovgivning, hvor man kan udbrede måske 40.000 billeder af børnepornografi uden at blive idømt mere end 6 måneders fængsel, og retsbevidstheden i store dele af befolkningen.

Danmark kan ikke leve med, at der skal belgiske tilstande til, før problemerne for alvor går op for politikerne.

Lovforslagets konsekvens er, at strafferammen for overtrædelse af § 235, stk. 1, udvides fra fængsel i indtil 6 måneder til fængsel i indtil 6 år, og at strafferammen for overtrædelse af § 235, stk. 2, udvides med muligheden for hæfte og fængsel indtil 6 måneder, hvor straffen i dag alene er bøde.